

**Ομιλία κ. Σωτηρίου Ι. Τσενέ
Προέδρου Δ.Σ. Ένωσης Καλαβρυτινών Αθήνας**

Κυριακή, 9 Δεκεμβρίου 2012

**ΤΕΛΕΤΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ**

«Συμπατριώτισσες και Συμπατριώτες μου,

Σας καλωσορίζω στη σημερινή τελετή τιμής και μνήμης του Ολοκαυτώματος Καλαβρύτων και σας ευχαριστώ, εκ μέρους της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθήνας, μέσα από την καρδιά μου για τη συμμετοχή σας και την ανταπόκρισή σας σ' αυτό το ιερό και πατριωτικό κάλεσμα.

Πέρασε ήδη ένας χρόνος από την ημέρα που ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Γιώργος Καμίνης πραγματοποίησε τα εγκαίνια ονομασίας του χώρου αυτού σε «Πλατεία Ολοκαυτώματος Καλαβρύτων».

Η αναθηματική πλάκα «εις μνήμην των εκτελεσθέντων Καλαβρυτινών» τοποθετήθηκε στον αγιασμένο τούτο τόπο, όπου τον Αύγουστο του 1944 αναίτια σφαγιάσθηκαν από τους Γερμανούς κατακτητές 120 άνδρες στο γνωστό «Μπλόκο του Δουργούτιου».

Κάθε χρόνο εμείς οι Καλαβρυτινοί, που διαμένουμε στο Νομό Αττικής, λίγες μέρες πριν την επέτειο της 13ης Δεκεμβρίου 1943, θα τελούμε επιμνημόσυνη δέηση τιμώντας μ' αυτόν τον τρόπο τη μνήμη των θυμάτων και των οικογενειών τους. Παράλληλα, θα εκφράζουμε τη βαθειά μας ευγνωμοσύνη στις Γυναίκες, στις Καλαβρυτινές Μανάδες, που πάλεψαν με νύχια και με δόντια για να ξαναστήσουν στα πόδια της την αποτεφρωμένη πόλη και κατάφεραν να κάνουν τον αιματοβαμμένο λόφο θυσίας πανανθρώπινο μνημείο καταδίκης του πολέμου και της βίας, από όπου κι αν προέρχεται αυτή.

Το σεπτό καλλιτεχνικό δημιούργημα της τραγικής Καλαβρυτινής Μάνας, στο σημείο της Εκτέλεσης, με το αποκαμωμένο και παραλυμένο από τη φρίκη του θανάτου κεφάλι της, το λυγισμένο από τον αβάστακτο πόνο κουλουριασμένο κορμί της, τα αφημένα στο έλεος δάκτυλα των χεριών της και τα παγωμένα στα μάτια της δάκρυα θα θυμίζουν σε όλους την εν ψυχρώ δολοφονία εκατοντάδων αθώων συμπολιτών μας στα Καλάβρυτα και στα γύρω χωριά, στο όνομα του φασισμού και της χιτλερικής βαρβαρότητας. Αυτή η βουβή και άδικα χτυπημένη από τη μοίρα μητρική μορφή θα συμβολίζει εσαεί την αλόγιστη συντριβή των ονείρων και το μισερό γκρέμισμα του μόχθου και των θυσιών μιας περήφανης και πανέμορφης πόλης μεγαλωμένης με λαμπρές σελίδας δόξας και ηρωικών αγώνων.

Στην πατρίδα μας ο γερμανικός στρατός ξεπέρασε κάθε προηγούμενο σε ολοκαυτώματα. Ο Ελληνικός Λαός γνώρισε σε όλη της την έκταση την πιο μαύρη, την πιο σκληρή και την πιο αιμοβόρα κατοχή στην μακραίωνη ιστορία του.

Το ολοκαύτωμα των Καλαβρύτων είναι η πιο βαριά περίπτωση πολεμικού εγκλήματος στην Ελλάδα κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Οι εγκληματικές σκηνές του ολέθρου και της φρίκης, που αποτυπώθηκαν στα μάτια των γυναικών και των νεαρών Καλαβρυτινών βλασταριών δεν πρέπει να σβήσουν, δεν πρέπει να χαθούν.

Οι ανατριχιαστικοί ήχοι από την μπότα του κατακτητή, από τα καμιόνια και τις μηχανές των ορδών του, από τις σπίθες, το βουητό της φωτιάς και τις πτώσεις των καμένων σπιτιών, από τα φορτώματα των κλεμμένων περιουσιών στον οδοντωτό, από τη μεταφορά των συλληφθέντων στους τόπους των εκτελέσεων, από το κροτάλισμα των όπλων στις ομαδικές εκτελέσεις και τις δολοφονικές χαριστικές βολές, από τους βασανισμούς και από ατελείωτες ακόμη απάνθρωπες συμπεριφορές δεν πρέπει να ξεχαστούν ποτέ.

Σταθερή επιδίωξη των σύγχρονων εγκεφάλων του ευδαιμονισμού, είναι να εξαφανίσουν καθετί, που συνδέεται με τη μνήμη και προκαλεί δυσάρεστα και ενοχλητικά συναισθήματα στους απογόνους, απαλείφοντας έτσι το στίγμα της ντροπής και της ενοχής. Θέλουν, δηλαδή, να μας κάνουν άνευρα και άβουλα όντα, ώστε να μην έχουμε κανενός είδους ερεθίσματα βιωμάτων αντίδρασης και αντίστασης. Επιθυμούν με απλά και καθαρά λόγια, να μας τελειώσουν ιστορικά, ενταφιάζοντας τη γνώση της προσφοράς και αντίστασης του έθνους μας, στους αγώνες για την προάσπιση της ελευθερίας και ανεξαρτησίας των λαών.

Καλά θα κάνει, λοιπόν, το επίσημο Γερμανικό κράτος, αν πράγματι ενδιαφέρεται για την αποβολή του ναζιστικού στίγματος, να πάψει να υιοθετεί πολιτικές διαγραφής της ιστορικής μνήμης. Η πρακτική αυτή δεν προάγει τις δήθεν διακηρυσσόμενες στρατηγικές συμφιλίωσης και συνεργασίας και σίγουρα δεν συνιστά ιάσιμη αγωγή επούλωσης του μεταπολεμικού τραύματος, το οποίο παραμένει ανοιχτό εξαιτίας της δικής του αποκλειστικά συμπεριφοράς.

Οι επέτειοι των μεγάλων ιστορικών γεγονότων, όπως είναι το ολοκαύτωμα των Καλαβρύτων, πρέπει να μας διδάσκουν, να μας ενώνουν και να φωτοδοτούν την κοινή μας πορεία στο μέλλον. Τα ολοκαυτώματα και γενικότερα οι καταστάσεις που παράγουν βία και οδηγούν σε καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να αποτελούν πρωταρχικό στόχο και αναπόσπαστο τμήμα της ευρύτερης παιδείας μας, καθώς και συστηματικής ενημέρωσης ιδίως της νεολαίας μας.

Η αίσθηση του καθήκοντος ιδιαίτερα αυτή την κρίσιμη περίοδο, που διέρχεται η χώρα μας, πρέπει να μας κρατά άγρυπνους και ενωμένους στις επάλξεις του εθνικού χρέους. Αυτό που χρειάζεται να κάνουμε τώρα και μάλιστα χωρίς καθυστερήσεις, από οποιοδήποτε μετερίζι δραστηριοποιείται η καθεμία και ο

καθένας μας, είναι να φροντίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις να περισωθεί η ιστορική μνήμη.

Κοινωνία χωρίς ανένδοτη ιστορική μνήμη και ιστορική συνείδηση είναι καταδικασμένη να υποπέσει στα ίδια σφάλματα και να κληθεί να πληρώσει ξανά και ξανά το τίμημα αυτών.

Κάθε 13η του Δεκέμβρη η σκέψη όλων των Ελλήνων πρέπει να στρέφεται ευλαβικά στα Καλάβρυτα στην πόλη μαρτυρίου και θυσίας. Κάθε 13η του Δεκέμβρη οι φωνές όλων μας πρέπει να ενώνονται, ώστε τα δεινά του πολέμου και ο θρήνος να γίνονται θεόσταλτες φωνές ειρήνης που θα πλημμυρίζουν τις καρδιές όλων των ανθρώπων και θα γεμίζουν με χαμόγελα όλες τις γειτονιές του κόσμου».